

پیشنهادِ روش پیوستن ایران به معاهده‌ی بین‌المللی کپی‌رایت (برن)

و اطلاعاتی درباره‌ی معاهدات بین‌المللی
کپی‌رایت (حق تکثیر)

علیرضا رضانی

اتحادیه‌ی ناشران و کتابفروشان تهران

بحث پیوستن ایران به معاهدات جهانی کپی‌رایت، از پیش از انقلاب در میان حقوقدانان، ناشران، اهل قلم، نهادها و مسئولان ذیربط (در حوزه‌ی فرهنگ و قانون) مطرح بوده است. در این زمینه نظرهای کارشناسانه و غیرکارشناسانه‌ای از طرف موافقان و مخالفان عضویت ایران ارائه شده است. اتحادیه‌ی ناشران و کتابفروشان تهران که موافق عضویت کشورمان در این معاهدات بین‌المللی است، تلاش می‌کند تا با جمع‌آوری و ارائه اطلاعات و تحلیل این مقوله، بستر لازم را برای پیشبرد این مبحث در مسیری کارشناسانه فراهم کند.

فرایند پیوستن دولت ایران به معاهدات جهانی کپی‌رایت، شامل دو مرحله است:

الف: ضروری است ابتدا کارگروه‌هایی تخصصی برای بازبینی قانون «حمایت از مؤلفان و مصنفان ایران» (مصوب ۱۳۴۸ و متمم آن در سال ۱۳۵۲) تشکیل شود تا پس از گردآوری، تنظیم و تدوین نقطه‌نظرهای کارشناسی ناشران، حقوقدانان، نویسندگان و هنرمندان، متن جدید و روزآمدی به منظور هماهنگ کردن قوانین ملی کپی‌رایت (حق تکثیر) تهیه شود. این متن (پیش‌نویس قانون جدید حمایت از مؤلفان و مصنفان ایران) قاعداً می‌بایست پیش‌بینی‌های دقیق، شفاف و حتی‌الامکان غیرقابل تفسیری برای حمایت از حقوق مادی و معنوی صاحبان آثار در عرصه‌ی فرهنگ را دربرداشته باشد. به علاوه، قانون جدید می‌بایست کاملاً با قوانین و معاهدات بین‌المللی کپی‌رایت هماهنگ گردد. در این مرحله می‌توان پیش‌نویس جدید را به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ارائه کرد و پس از تجمیع نظر کارشناسان وزارت ارشاد و نقطه‌نظرهای کارشناسانه‌ی ناشران، اهل قلم، حقوقدانان و هنرمندان، به متنی منقح و کامل دست یافت و آن را برای بررسی و اصلاحات نهایی به مجلس سپرد.

بنابراین عضویت ایران در کنوانسیون‌های جهانی کپی‌رایت، مستلزم تدارک مقدماتی در عرصه‌ی نظری (قانون‌نویسی) و عملی است. چرا که بدون آماده‌سازی شرایط لازم در سطح ملی، عضویت ایران در این معاهدات قطعاً مشکلات و مسایل بسیاری را در پی خواهد داشت.

چنانچه مسیر پیشنهادی فوق‌الذکر به دقت طی شود، لازم است قانون جدید کپی‌رایت ملی پس از تصویب توسط مجلس شورای اسلامی، دست کم در فرایندی دو سه ساله در عرصه‌ی عمل محک خورده و از آن رفع نقص گردد.

ب: در این مرحله دولت ایران می‌تواند قصد خود را مبنی بر رعایت مفاد «کنوانسیون برن»، با ارسال درخواست رسمی الحاق ایران به این کنوانسیون، به دبیرکل ویپو (سازمان جهانی مالکیت معنوی) اعلام کند. در این مرحله معمولاً دبیرکل ویپو بلافاصله دریافت چنین درخواستی را به اطلاع سازمان مذکور می‌رساند و «کنوانسیون برن» ظرف سه ماه پس از آن به درخواست مذکور رسیدگی و پاسخ خواهد داد.

به لحاظ نظری هیچ اجباری وجود ندارد که ایران پیش از پیوستن به «کنوانسیون برن»، قوانین کپی‌رایت پذیرفته شده‌ی کنوانسیون مذکور را به اجرا درآورد. اما نکته‌ی مهم این است که ایران در هر حال می‌بایست زمینه را برای اجرای این قوانین در داخل کشور فراهم کند. چون بدون فراهم کردن این زمینه در سطح ملی، ایران پس از پیوستن به «کنوانسیون برن» خیلی سریع با مشکلات نقض مفاد کنوانسیون مذکور مواجه خواهد شد. پس هماهنگ کردن قوانین داخلی (ملی) با مقررات این کنوانسیون، کلید عضویت ایران در این گونه معاهدات جهانی است.

روشن است که تعیین مدت زمان لازم برای الحاق کامل ایران به معاهده‌ی مذکور در اختیار دولت ایران است. به عبارت دیگر ایران می‌تواند در زمان مناسب، فقط قصد خود را مبنی بر تمایل به پیوستن به «معاهده‌ی برن» اعلام کند و پس از پایان دوره‌ی انتظار سه ماهه در مورد درخواست مذکور، به آنان اعلام کند که در وهله‌ی اول مایل به آشنایی با قوانین تحت حمایت «کنوانسیون برن» است. این فرایند نیز می‌تواند چند سال ادامه یابد تا در خلال آن «ویپو» اطلاعات و توصیه‌های مورد نیاز ایران را برای رسمیت یافتن عضویت در اختیار ما بگذارد.

در فرایند عضویت، این امکان نیز برای ایران وجود دارد که در وهله‌ی نخست (البته در صورت ارسال درخواست رسمی عضویت برای دبیرکل ویپو) به عنوان ناظر «کنوانسیون برن» پذیرفته شود. ناظران را مجمع عمومی برن با توجه به درخواست دولت‌ها تعیین می‌کند. «معاهده‌ی برن» در مورد عضویت سلسله مراتب ندارد. کشورها یا عضو هستند یا غیرعضو. ناظر در واقع زیرمجموعه‌ی غیرعضوها محسوب می‌شود.

لازم به ذکر است که ویپو (سازمان جهانی مالکیت معنوی) ۲۷ معاهده، موافقتنامه، پروتکل و پیمان‌نامه‌ی جهانی را پوشش می‌دهد که ایران تا کنون ۱۰ معاهده، پروتکل و پیمان‌نامه‌ی آن را امضا کرده است، لیکن هنوز به عضویت «معاهده‌ی برن» (حفظ مالکیت معنوی آثار هنری و ادبی) که یکی از موارد ۲۷ گانه است، در نیامده.

۱۸۴ دولت عضو آن هستند و در حال حاضر ۹۳۸ کارمند از ۹۵ کشور مختلف در آن مشغول به کارند. وظایف، مسئولیت‌ها و اختیارات این سازمان پیوسته در حال افزایش است.

به موازات افزایش اهمیت مالکیت معنوی، ساختار این سازمان نیز متحول شد. در سال ۱۹۶۰ مقر «BIRPI» از برن به ژنو منتقل شد تا به سازمان ملل و دیگر سازمان‌های بین‌المللی مستقر در این شهر نزدیک‌تر شود. یک دهه بعد به دنبال اجرایی شدن «قرارداد تأسیس سازمان جهانی مالکیت معنوی»، «BIRPI» به «WIPO» (ویپو) تبدیل شد، و اصلاحات ساختاری و اداری مختلفی در آن صورت گرفت و دبیرخانه‌ای هم به منظور پاسخ‌گویی به اعضا تأسیس شد. در سال ۱۹۷۴ ویپو به یکی از آژانس‌های تخصصی سازمان‌های وابسته به سازمان ملل تبدیل شد، و اختیار بررسی موضوعات مربوط به مالکیت معنوی براساس آنچه که اعضای سازمان ملل به رسمیت شناخته‌اند به این آژانس محول شد. در سال ۱۹۷۸ دبیرخانه‌ی ویپو به ساختمان ستادی منتقل شد که در حال حاضر از بناهای مشهور و معروف ژنو است و چشم‌اندازهای زیبای مناطق بیلاقی سوئیس و فرانسه احاطه‌اش کرده‌اند.

در سال ۱۹۹۶ با انعقاد قرارداد همکاری با «سازمان تجارت جهانی» (WTO)، «ویپو» دایره‌ی نقش‌آفرینی خود را گسترش داد و اهمیت حقوق مربوط به مالکیت معنوی در مدیریت جهانی را یک بار دیگر به اثبات رساند. انگیزه‌ای که منجر به انعقاد معاهدات پاریس و برن شده بود (اشتیاق به ارتقای خلاقیت و آفرینشگری از طریق حمایت از آثار فکری)، همچنان نیروی محرکه‌ی ویپو و سلف آن در ۱۲۰ سال گذشته بوده است. اما دایره‌ی حمایت‌ها و خدمات عرضه شده از سوی این سازمان در طول زمان اساساً متحول گردیده و گسترش یافته است.

در سال ۱۸۹۸ «BIRPI» تنها ۴ معاهده‌ی بین‌المللی را تحت پوشش داشت، در حالی که امروز جانشین آن، «ویپو» ۲۷ معاهده‌ی بین‌المللی را تحت پوشش دارد و برنامه‌ی کاری مفصل و متنوعی دارد. «ویپو» به کمک دولت‌های عضو دبیرخانه‌ی خود می‌کوشد:

— مقررات و رویه‌های حقوقی مربوط به مالکیت معنوی در سطح کشورها را با هم هماهنگ سازد.

— خدماتی به منظور استفاده‌های بین‌المللی در جهت حفظ حقوق مالکیت صنعتی ارائه کند.

— به کشورهای در حال توسعه و سایر کشورها مساعدت‌های حقوقی و فنی برساند.

— حل اختلافات بر سر مالکیت آثار شخصی را تسهیل کند.
— فناوری اطلاعات را به عنوان وسیله‌ای برای ذخیره‌سازی، در اختیارگذاری و استفاده از اطلاعات ارزشمند در خصوص مالکیت معنوی به خدمت بگیرد.

اطلاعاتی کلی درباره‌ی معاهدات ویپو (سازمان جهانی مالکیت معنوی)

سابقه‌ی سازمان جهانی مالکیت معنوی (ویپو) به ۱۸۸۳ میلادی بازمی‌گردد. سالی که «یوهانس برامس» سرگرم تصنیف سنفونی سوم خود بود و رابرت لوتیس استیونسون داستان «جزیره‌ی گنج» را می‌نوشت و جان و امیلی رابلینگ در حال ساخت پل بروکلین در نیویورک بودند.

ضرورت حمایت بین‌المللی از مالکیت معنوی هنگامی مسلم شد که مخترعان خارجی از شرکت در «نمایشگاه بین‌المللی اختراعات در وین» در سال ۱۸۷۳ امتناع کردند. چون بیم آن داشتند که ایده‌هایشان به سرقت رفته و در کشورهای دیگر به شکل تجاری مورد بهره‌برداری قرار گیرد. سال ۱۸۸۳ شاهد انعقاد «معاهده‌ی پاریس» برای حمایت از مالکیت صنعتی، یعنی نخستین معاهده‌ی بین‌المللی عمده بود. این معاهده بدین منظور تنظیم و تدوین شد که به شهروندان یک کشور کمک کند تا در سایر کشورها از جهت آفریده‌های صنعتی خود در قالب حقوق مالکیت صنعتی مورد حمایت قرار گیرند. این حقوق شامل موارد زیر بود:

— اختراعات (ثبت شده) (inventions (patents)

— نشان‌های ویژه (trademarks)

— طراحی‌های صنعتی (industrial designs)

«معاهده‌ی پاریس» در سال ۱۸۸۶ با مشارکت ۱۴ کشور به مرحله‌ی اجرا درآمد و دفتری بین‌المللی به منظور انجام امور اداری برای آن تأسیس شد.

در سال ۱۸۸۶ با انعقاد «معاهده‌ی برن»، برای حمایت از آثار ادبی و هنری، کمی‌رایت به عرصه‌ی بین‌المللی وارد شد. هدف از انعقاد این قرارداد، کمک به شهروندان دول عضو برای کسب حمایت بین‌المللی از حقوق خود برای نظارت بر استفاده از آثار خلاقه‌ی کشورشان و دریافت پول از این بابت بود.

آثاری که مشمول این قرارداد می‌شد عبارت بودند از:

— رمانها، داستانهای کوتاه، اشعار، نمایشنامه‌ها

— ترانه‌ها، اپراها، موسیقی‌ها، سونات‌ها و ...

— طراحی‌ها، نقاشی‌ها، مجسمه‌ها، آثار ملی

«معاهده‌ی برن» نیز همانند «معاهده‌ی پاریس»، دفتری بین‌المللی برای انجام امور اداری خود تأسیس کرد. اما در سال ۱۸۹۳ این دو دفتر کوچک (پاریس و برن) در هم ادغام و یک سازمان بین‌المللی به نام «دفتر اتحاد بین‌المللی برای حمایت از مالکیت معنوی» تشکیل شد که نام مخفف آن «BIRPI» بود. این سازمان کوچک که مقر آن در برن سوئیس قرار داشت و شامل ۷ کارمند بود، در واقع نیای «سازمان جهانی مالکیت معنوی» کنونی است. سازمان پویایی که

- فهرست ۲۷ معاهده‌ای که تحت پوشش ویپو قرار دارد:
۱. معاهده‌ی برن Bern Convention: حفظ مالکیت معنوی آثار هنری و ادبی (۱۶۳ کشور عضو).
  ۲. معاهده‌ی بروکسل Brussels Convention: نظارت بر انتقال سیگنال‌های حاوی برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی (۳۰ کشور عضو).
  ۳. معاهده‌ی ثبت فیلم Film Register Treaty: نظارت بر حفظ حقوق آثار سمعی و بصری (۱۳ کشور عضو).
  ۴. معاهده‌ی مادرید Madrid Agreement (Indications of Source): ممانعت از درج جعلی نام کشور سازنده‌ی یک کالا بر روی آن کالا (۳۵ کشور عضو. ایران در سال ۲۰۰۴ عضو شده است).
  ۵. معاهده‌ی نایروبی Nairobi Treaty: جلوگیری از سوءاستفاده از نشان مسابقات المپیک (۴۶ کشور عضو).
  ۶. معاهده‌ی پاریس Paris Convention: حفاظت از دارایی‌های صنعتی (۱۷۱ کشور عضو. ایران در سال ۱۹۵۹ عضو شده است).
  ۷. معاهده‌ی قانون حق انحصاری Patent Law Treaty: (۱۴ کشور عضو).
  ۸. معاهده‌ی آثار فونوگرام Phonograms Convention: ممانعت از تکثیر غیرقانونی آثار صوتی (۷۶ کشور عضو. ایران در سال ۱۹۷۱ معاهده را امضا کرده است).
  ۹. معاهده‌ی رم Rome Convention: حفاظت از حقوق مجریان و تهیه‌کنندگان آثار صوتی و نیز برنامه‌های رادیویی (۸۶ کشور عضو).
  ۱۰. معاهده‌ی سن‌گاپور: حفاظت از نشان‌های تجاری (۱ کشور عضو. معاهده در سال ۲۰۰۶ تصویب شده است).
  ۱۱. معاهده‌ی قانون حفاظت از نشان‌های تجاری Trademark Law Treaty: (۳۸ کشور عضو).
  ۱۲. معاهده‌ی واشنگتن Washington Treaty: حفاظت از دانش فنی مدارهای متمرکز (در حال عضوگیری).
  ۱۳. معاهده‌ی کمی‌رایت سازمان جهانی مالکیت معنوی WCT: حفاظت از مالکیت معنوی آثار کامپیوتری. اعضای این معاهده باید مفاد معاهده‌های برن و پاریس را نیز رعایت کنند (۶۳ کشور عضو).
  ۱۴. معاهده‌ی بوداپست Budapest Treaty: حفاظت از آثار نمایشی و صوتی (۶۷ کشور عضو).
  ۱۵. معاهده‌ی بوداپست: حفاظت از حق استفاده از میکروارگانسیم‌های جدید.
  ۱۶. معاهده‌ی هاگ Hague Agreement: حفاظت و ثبت طراحی‌های صنعتی (۴۷ کشور عضو).
  ۱۷. معاهده‌ی لیسبون Lisbon Agreement: حق استفاده از القاب مشخص‌کننده‌ی کشور محل ساخت یک کالا، برای صنایع مستقر در آن کشور از نظر جغرافیایی (۲۶ کشور عضو. ایران در سال ۲۰۰۶ عضو شده است).
  ۱۸. معاهده‌ی مادرید Madrid Agreement (Marks): حفاظت از حق استفاده از یک مارک بین‌المللی (۵۷ کشور عضو. ایران در سال ۲۰۰۳ عضو شده است).
  ۱۹. پروتکل مادرید Madrid Protocol: متمم معاهده‌ی مادرید (۷۲ کشور عضو. ایران در سال ۲۰۰۳ عضو شده است).
  ۲۰. معاهده‌ی همکاری در حفظ حق ثبت انحصاری PCT: (۱۳۷ کشور عضو. ایران در سال ۱۹۷۰ معاهده را امضا کرده است).
  ۲۱. معاهده‌ی لوکارنو Locarno Agreement: طبقه‌بندی بین‌المللی طراحی‌های صنعتی (۴۹ کشور عضو. ایران در سال ۱۹۶۸ معاهده را امضا کرده است).
  ۲۲. معاهده‌ی نیس Nice Agreement: طبقه‌بندی بین‌المللی کالاها و خدمات، به منظور ثبت مارک‌ها (۸۰ کشور عضو).
  ۲۳. معاهده‌ی استراسبورگ Strasbourg Agreement: طبقه‌بندی بین‌المللی حقوق ثبت انحصاری (۵۷ کشور عضو. ایران در سال ۱۹۷۱ معاهده را امضا کرده است).
  ۲۴. معاهده‌ی وین Vienna Agreement: طبقه‌بندی عناصر مشخصه‌ی مارک‌ها (۲۳ کشور عضو).
  ۲۵. پیمان‌نامه (میثاق) سازمان جهانی مالکیت معنوی WIPO Convention: تشکیل دفتری برای حفاظت از مالکیت معنوی در سراسر جهان (۱۸۴ کشور عضو. ایران در سال ۲۰۰۲ عضو شده است).
  ۲۶. معاهده‌ی جهانی حفاظت از حقوق ثبت انواع گیاهان UPOV: (۶۳ کشور عضو).
  ۲۷. پیمان‌نامه‌ی حفاظت از آثار نمایشی و فونوگرام ویپو WIPO Performances and Phonograms Treaty (WPPT): (۶۱ کشور عضو).

فهرست کشورهای عضو معاهده‌ی برن
(تعداد کل اعضا: ۱۶۳)

ردیف	نام کشور	تاریخ عضویت	ردیف	نام کشور	تاریخ عضویت
۱	آذربایجان	۴ ژوئن ۱۹۹۹	۳۵	بلاروس	۱۲ دسامبر ۱۹۹۷
۲	آرژانتین	۱۰ ژوئن ۱۹۶۷	۳۶	بلژیک	۵ دسامبر ۱۸۸۷
۳	آفریقای جنوبی	۳ اکتبر ۱۹۲۸	۳۷	بلغارستان	۵ دسامبر ۱۹۲۱
۴	آلبانی	۶ مارس ۱۹۹۴	۳۸	بلیز	۱۷ ژوئن ۲۰۰۰
۵	آلمان	۵ دسامبر ۱۸۸۷	۳۹	بنگلادش	۴ می ۱۹۹۹
۶	آمریکا	۱ مارس ۱۹۸۹	۴۰	بنین	۳ ژانویه ۱۹۶۱
۷	آنتیگوا و باربودا	۱۷ مارس ۲۰۰۰	۴۱	بوتان	۲۵ نوامبر ۲۰۰۴
۸	آندورا	۲ ژوئن ۲۰۰۴	۴۲	بوتسوانا	۱۵ آوریل ۱۹۹۸
۹	اتریش	۱ اکتبر ۱۹۲۰	۴۳	بورکینافاسو	۱۹ اگوست ۱۹۶۳
۱۰	اردن	۲۸ ژوئیه ۱۹۹۹	۴۴	بوسنی و هرزگوین	۱ مارس ۱۹۹۲
۱۱	ارمنستان	۱۹ اکتبر ۲۰۰۰	۴۵	بولیوی	۴ نوامبر ۱۹۹۳
۱۲	اروگوئه	۱۰ ژوئیه ۱۹۶۷	۴۶	پاراگوئه	۲ ژانویه ۱۹۹۲
۱۳	ازبکستان	۱۹ آوریل ۲۰۰۵	۴۷	پاکستان	۵ ژوئیه ۱۹۴۸
۱۴	اسپانیا	۵ دسامبر ۱۸۸۷	۴۸	پاناما	۸ ژوئن ۱۹۹۶
۱۵	استرالیا	۱۴ آوریل ۱۹۲۸	۴۹	پرتغال	۲۹ مارس ۱۹۱۱
۱۶	استونی	۲۶ اکتبر ۱۹۹۴	۵۰	پرو	۲۰ اگوست ۱۹۸۸
۱۷	اسرائیل	۲۴ مارس ۱۹۵۰	۵۱	تاجیکستان	۹ مارس ۲۰۰۰
۱۸	اسلواکی	۱ ژانویه ۱۹۹۳	۵۲	تانزانیا	۲۵ ژوئیه ۱۹۹۴
۱۹	اسلوونی	۲۵ ژوئن ۱۹۹۱	۵۳	تایلند	۱۷ ژوئیه ۱۹۳۱
۲۰	اکوادور	۱۹ اکتبر ۱۹۹۱	۵۴	ترکیه	۱ ژانویه ۱۹۵۲
۲۱	الجزایر	۱۹ آوریل ۱۹۹۸	۵۵	ترینیداد و توباگو	۱۶ اگوست ۱۹۸۸
۲۲	السالوادور	۱۹ فوریه ۱۹۹۴	۵۶	توگو	۳۰ آوریل ۱۹۷۵
۲۳	امارات متحده عربی	۱۴ ژوئیه ۲۰۰۴	۵۷	تونس	۵ دسامبر ۱۸۸۷
۲۴	اندونزی	۵ سپتامبر ۱۹۹۷	۵۸	تونگا	۱۴ ژوئن ۲۰۰۱
۲۵	انگلستان	۵ دسامبر ۱۸۸۷	۵۹	جامائیکا	۱ ژانویه ۱۹۹۴
۲۶	اوکراین	۲۵ اکتبر ۱۹۹۵	۶۰	جمهوری آفریقای مرکزی	۳ سپتامبر ۱۹۷۷
۲۷	ایتالیا	۵ دسامبر ۱۸۸۷	۶۱	جمهوری چک	۱ ژانویه ۱۹۹۳
۲۸	ایرلند	۵ اکتبر ۱۹۲۷	۶۲	جمهوری دموکراتیک کنگو	۱۸ اکتبر ۱۹۶۳
۲۹	ایسلند	۷ سپتامبر ۱۹۴۷	۶۳	جمهوری دومینیکن	۲۴ دسامبر ۱۹۹۷
۳۰	باربادوس	۳۰ ژوئیه ۱۹۸۳	۶۴	جیبوتی	۱۳ می ۲۰۰۲
۳۱	باهاما	۱۰ ژوئیه ۱۹۷۳	۶۵	چاد	۲۵ نوامبر ۱۹۷۱
۳۲	بحرین	۲ مارس ۱۹۹۷	۶۶	چین	۱۵ اکتبر ۱۹۹۲
۳۳	برزیل	۹ فوریه ۱۹۲۲			
۳۴	برونئی	۳۰ اگوست ۲۰۰۶			

ردیف	نام کشور	تاریخ عضویت
۱۰۲	قطر	۵ ژوئیه ۲۰۰۰
۱۰۳	کاستاریکا	۱۰ ژوئن ۱۹۷۸
۱۰۴	کامرون	۲۱ سپتامبر ۱۹۶۴
۱۰۵	کانادا	۱۰ آوریل ۱۹۲۸
۱۰۶	کرواسی	۸ اکتبر ۱۹۹۱
۱۰۷	کره‌ی جنوبی	۲۱ آگوست ۱۹۹۶
۱۰۸	کره‌ی شمالی	۲۸ آوریل ۲۰۰۳
۱۰۹	کلمبیا	۷ مارس ۱۹۸۸
۱۱۰	کنگو	۸ می ۱۹۶۲
۱۱۱	کنیا	۱۱ ژوئن ۱۹۹۳
۱۱۲	کوبا	۲۰ فوریه ۱۹۹۷
۱۱۳	کومور	۱۷ آوریل ۲۰۰۵
۱۱۴	گابن	۲۶ مارس ۱۹۶۲
۱۱۵	گامبیا	۷ مارس ۱۹۹۳
۱۱۶	گرانادا	۲۲ سپتامبر ۱۹۹۸
۱۱۷	گرجستان	۱۶ می ۱۹۹۵
۱۱۸	گواتمالا	۲۸ ژوئیه ۱۹۹۷
۱۱۹	گویان	۲۵ اکتبر ۱۹۹۴
۱۲۰	گینه	۲۰ نوامبر ۱۹۸۰
۱۲۱	گینه‌ی استوایی	۲۶ ژوئن ۱۹۹۷
۱۲۲	گینه‌ی بیسائو	۲۲ ژوئیه ۱۹۹۱
۱۲۳	لاتویا (لتونی)	۱۱ آگوست ۱۹۹۵
۱۲۴	لبنان	۳۰ سپتامبر ۱۹۴۷
۱۲۵	لیتوانی	۱۴ دسامبر ۱۹۹۴
۱۲۶	لسوتو	۲۸ سپتامبر ۱۹۸۹
۱۲۷	لوکزامبورگ	۲۰ ژوئن ۱۸۸۸
۱۲۸	لهستان	۲۸ ژانویه ۱۹۲۰
۱۲۹	لیبریا	۸ مارس ۱۹۸۹
۱۳۰	لیبی	۲۸ سپتامبر ۱۹۷۶
۱۳۱	لیختنشتاین	۳۰ ژوئیه ۱۹۳۱
۱۳۲	ماداگاسکار	۱ ژانویه ۱۹۶۶
۱۳۳	مالاوی	۱۲ اکتبر ۱۹۹۱
۱۳۴	مالت	۲۱ سپتامبر ۱۹۶۴
۱۳۵	مالزی	۱ اکتبر ۱۹۹۰
۱۳۶	مالی	۱۹ مارس ۱۹۶۲
۱۳۷	مجارستان	۱۴ فوریه ۱۹۲۲

ردیف	نام کشور	تاریخ عضویت
۶۷	دانمارک	Denmark ۱ ژوئیه ۱۹۰۳
۶۸	دماغه‌ی سبز	Cape Verde ۷ ژوئیه ۱۹۹۷
۶۹	دومینیکا	Dominica ۷ آگوست ۱۹۹۶
۷۰	رواندا	Rwanda ۱ مارس ۱۹۸۴
۷۱	روسیه	Russian Federation ۱۳ مارس ۱۹۹۵
۷۲	رومانی	Romania ۱ ژانویه ۱۹۲۷
۷۳	زامبیا	Zambia ۲ ژانویه ۱۹۹۲
۷۴	زیمبابوه	Zimbabwe ۱۸ آوریل ۱۹۸۰
۷۵	ژاپن	Japan ۱۵ ژوئیه ۱۸۹۹
۷۶	ساحل عاج	Côte d'Ivoire ۱ ژانویه ۱۹۶۲
۷۷	ساموآ	Samoa ۲۱ ژوئیه ۲۰۰۶
۷۸	سریلانکا	Sri Lanka ۲۰ ژوئیه ۱۹۵۹
۷۹	سن کیتس و نویس	Saint Kitts and Nevis ۹ آوریل ۱۹۹۵
۸۰	سن لویسیس	Saint Lucia ۲۴ آگوست ۱۹۹۳
۸۱	سن وینسنت و گرانادا	Saint Vincent and Grenadines ۲۹ آگوست ۱۹۹۵
۸۲	سنگاپور	Singapore ۲۱ دسامبر ۱۹۹۸
۸۳	سنگال	Senegal ۲۵ آگوست ۱۹۶۲
۸۴	سوئد	Sweden ۱ آگوست ۱۹۰۴
۸۵	سوئیس	Switzerland ۵ دسامبر ۱۸۸۷
۸۶	سوازیلند	Swaziland ۱۴ دسامبر ۱۹۹۸
۸۷	سودان	Sudan ۲۸ دسامبر ۲۰۰۰
۸۸	سورینام	Suriname ۲۳ فوریه ۱۹۷۷
۸۹	سوریه	Syrian Arab Republic ۱۱ ژوئن ۲۰۰۴
۹۰	شیلی	Chile ۵ ژوئن ۱۹۷۰
۹۱	صربستان	Serbia ۲۷ آوریل ۱۹۹۲
۹۲	عربستان سعودی	Saudi Arabia ۱۱ مارس ۲۰۰۴
۹۳	عمان	Oman ۱۴ ژوئیه ۱۹۹۹
۹۴	غنا	Ghana ۱۱ اکتبر ۱۹۹۱
۹۵	فرانسه	France ۵ دسامبر ۱۸۸۷
۹۶	فنلاند	Finland ۱ آوریل ۱۹۲۸
۹۷	فیجی	Fiji ۱ دسامبر ۱۹۷۱
۹۸	فیلیپین	Philippines ۱ آگوست ۱۹۵۱
۹۹	قبرس	Cyprus ۲۴ فوریه ۱۹۶۴
۱۰۰	قرقیزستان	Kyrgyzstan ۸ ژوئیه ۱۹۹۹
۱۰۱	قزاقستان	Kazakhstan ۱۲ آوریل ۱۹۹۹

ردیف	نام کشور	تاریخ عضویت	ردیف	نام کشور	تاریخ عضویت
۱۳۸	Morocco	۱۶ ژوئن ۱۹۱۷	۱۵۱	نروژ	۱۳ آوریل ۱۸۹۶
۱۳۹	Egypt	۷ ژوئن ۱۹۷۷	۱۵۲	نیجر	۲ می ۱۹۶۲
۱۴۰	Mongolia	۱۲ مارس ۱۹۹۸	۱۵۳	نیجریه	۱۴ سپتامبر ۱۹۹۳
۱۴۱	Macedonia	۸ سپتامبر ۱۹۹۱	۱۵۴	نیکاراگوئه	۲۳ اگوست ۲۰۰۰
۱۴۲	Mexico	۱۱ ژوئن ۱۹۶۷	۱۵۵	نیوزیلند	۲۴ آوریل ۱۹۲۸
۱۴۳	Mauritania	۶ فوریه ۱۹۷۳	۱۵۶	واتیکان	۱۲ سپتامبر ۱۹۳۵
۱۴۴	Mauritius	۱۰ می ۱۹۸۹	۱۵۷	ونزوئلا	۳۰ دسامبر ۱۹۸۲
۱۴۵	Republic of Moldova	۲ نوامبر ۱۹۹۵	۱۵۸	ویتنام	۲۶ اکتبر ۲۰۰۴
۱۴۶	Monaco	۳۰ می ۱۸۸۹	۱۵۹	هاییتی	۱۱ ژانویه ۱۹۹۶
۱۴۷	Montenegro	۳ ژوئن ۲۰۰۶	۱۶۰	هلند	۱ نوامبر ۱۹۱۲
۱۴۸	Micronesia (Federated States of)	۷ اکتبر ۲۰۰۳	۱۶۱	هند	۱ آوریل ۱۹۲۸
۱۴۹	Namibia	۲۱ مارس ۱۹۹۰	۱۶۲	هندوراس	۲۵ ژانویه ۱۹۹۰
۱۵۰	Nepal	۱۱ ژانویه ۲۰۰۶	۱۶۳	یونان	۹ نوامبر ۱۹۲۰

منبع : سایت رسمی سازمان جهانی مالکیت معنوی : www.wipo.int

فهرست کشورهای غیرعضو در معاهده‌ی برن (تعداد کل: ۲۸ کشور)

۱. ایران، ۲. اتیوپی، ۳. اریتره، ۴. افغانستان، ۵. آنگولا، ۶. اوگاندا، ۷. برمه (میانمار)، ۸. بوروندی، ۹. ترکمنستان، ۱۰. تووالو، ۱۱. تیمور شرقی، ۱۲. جزایر سلیمان، ۱۳. سائوتومه و پرنسیپ، ۱۴. سن مارینو، ۱۵. سومالی، ۱۶. سیرالئون، ۱۷. سیشل، ۱۸. عراق، ۱۹. کامبوج، ۲۰. کریباتی، ۲۱. کویت، ۲۲. گینه‌ی نو (گینه‌ی پاپوئا)، ۲۳. لائوس، ۲۴. مالدیو، ۲۵. موزامبیک، ۲۶. نائورو، ۲۷. وانواتو، ۲۸. یمن

البته ممکن است برخی از کشورهای فوق‌الذکر تاکنون درخواست عضویت خود را به «ویپو» ارائه داده باشند.

طبق آخرین اطلاعات در سال ۲۰۰۷، ارمنستان عضو دو «معاهده‌ی هاگ» و «لوکارنو» شده است. جمهوری دومینیکن به «معاهده‌ی بوداپست» پیوسته است. سنگاپور عضو «معاهده‌ی سنگاپور» شده است و چین عضو «WCT» شده است.

از دوست ارجمندم آرش حجازی که درخواست مرا برای تهیه اطلاعات از سایت ویپو اجابت کرد تشکر می‌کنم، همچنین از تحریریه‌ی نشرمرکز سپاسگزارم که بخشهایی از متون مورد نظر را ترجمه کرد و در اختیارم قرار داد.